

42 негово-то име. И всякой день ^ине прѣстанивали да учать и да благовѣствувасть за Иисуса Христа, и ^ивъ храмъ-тѣ и по кжшы-тѣ.

ГЛАВА 6.

1 И прѣзъ тая дни ^икогато ся умножавахъ ученици-тѣ, станж роптаніе ^иотъ Еллинисты-тѣ върхъ Евреи-тѣ, че ^ивъ повседневно-то раздаваніе на потрѣбності-тѣ, тѣхъ-тѣ вдовицы оставали не пригледзаны. На това дванадесетъ-тѣ скликаж множеството на ученици-тѣ и рекохъ: ^иНе е прилично намъ да оставимъ слово-то Божие, и да слугувамъ на трпезы. И тѣй, братіе, виждте ^ита изберѣте отъ вѣсъ си седми души свидѣтелствованы, исполнены съ Духъ Свѧтъ и съ мудростъ, които да поставимъ за тѣхъ потрѣбж. 4 А ^инѣщъ си останемъ въ молитвѣ-тѣ и въ служеніе-то на слово-то. И угодно бы прѣдложеніе-то на всичко-то множеството; и избрахъ Стефана, ^имажъ исполненъ съ вѣрж и съ Духъ Свѧтъ, и ^иФилиппа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и ^иНиколая прозелитъ-тѣ отъ Антиохії, Които поставихъ прѣдъ апостолы-тѣ; и ^итѣ ся ^ипомолихъ и ^ивъзложихъ рѣчи на тѣхъ. И ^исловото-то Божие растѣше, и умножаваше ся число-то на ученици-тѣ въ Иерусалимъ твърдѣ много; и много множество ^иотъ священици-тѣ подчинявахъ ся на вѣрж-тѣ.

8 А Стефанъ исполненъ съ вѣрж и силѣ, правѣше голѣмы чудеса и знаменія въ народъ-тѣ. И подигнахъ ся нѣко отъ съборище-то което ся казаше ^исъборище на Ливертины-тѣ, и Киринейцы-тѣ, и Александрийцы-тѣ, и нѣко отъ Киликії, и Азії, и прѣширахъ ся съсъ Стефана.

10 И ^ине можахъ да устоять срещу мудрост-тѣ и духъ-тѣ съ които говорѣше.

11 ^иТогази подутихъ человѣци да казуватъ: Чухмы го да говори думы хулни противъ Моисея и противъ Бога. И подстори-хъ народъ-тѣ и старѣшины-тѣ и книжници-тѣ, и нападиахъ, та го држниахъ и докарахъ го на съборище-то, И прѣдставихъ лжжливи свидѣтели, които казувахъ: Тойзи человѣкъ не прѣстава да говори хулни думы противъ това свято 14 място и противъ законъ-тѣ. ^иЗашото го

^и Гл. 2; 46.^и Гл. 4; 20, 29.^а Гл. 2; 41. 4; 4. 5; 14. Сл. 7.^б Гл. 9; 29. 11; 20.^в Гл. 4; 35.^г Иех. 18; 17.^д Втор. 1; 13. Гл. 1; 21. 16;^е 2. 1 Тим. 3; 7.^ж Гл. 2; 42.^з Гл. 11; 24.^и Гл. 8; 5, 26. 21; 8.^и Отк. 2; 6, 15.^и Гл. 1; 24.^и Гл. 8; 17. 9; 17. 18; 3. 1 Тим. 4; 14. 5; 22. 2 Тим. 1; 6.^а Гл. 12; 24. 19; 20. Кол.^б 1; 6.^в Иоан. 12; 42.^г Лук. 21; 15. Гл. 5; 39. Исх.^д 4; 12. Иса. 54; 17.^ж 3 Цар. 21; 10. 13. Мат. 26;^з 59, 60.^и Гл. 25; 8.

чухмы да казува, че тойзи Иисусъ Назорянинъ-тѣ ^ище развали това място, и ще измѣни обычат-тѣ които прѣдаде намъ 15 Моисей. И всички които сѣдѣхъ на съборъ-тѣ, като ся вгледахъ въ него, видѣхъ лице-то му като лице на ангелъ.

ГЛАВА 7.

1 А първосвященикъ-тѣ рече: Така ли е 2 това? А той рече: ^иМажжіе, братіе, и отци, слушайте: Богъ на славѣ-тѣ яви ся отцу нашему Аврааму, когато бѣше въ Месопотамії, прѣди да ся засели въ Харранъ, 3 И рече му: ^иИзлѣзъ отъ земѣ-тѣ си и отъ сродство-то си, и дойди въ земѣ-тѣ 4 којжто ще ти покажж. Тогазь ^иизлѣзе отъ Халдейск-тѣ земѣ и засели ся въ Харранъ. И отъ тамъ слѣдъ умираніе-то въ башъ му, прѣслѣ го въ тази земѣ 5 въ којкто ви сега живѣете. И не му даде наслѣдие въ неїж, нито единъ стѫпкъ отъ ногж, а ^иобѣща му ся да іж даде въ стяжаніе нему и на негово-то потомство слѣдъ него, когато ^иоще той нѣмаше чадо. 6 И рече ^и Богъ така: ^иЧе негови-тѣ потомци ще бѫдѫтъ прѣселенци въ чуждѧ земѣ, и ще ги направятъ ^икато робie, и ще ^ипритѣсняватъ ^ичетыристотинъ 7 дни. Но азъ, рече Богъ, ще сѫдѣзъ тойзи народъ на които ще робуватъ; и подиръ това ще излѣзнатъ и ще ^ими служатъ 8 на това място. И ^идаде му завѣтъ на обѣзваніе-то; и ^итака роди Исаака, и обѣзва го въ осмъ денъ; ^и Исаакъ роди Іакова, ^и Іаковъ дванадесетъ-тѣ патріарси. А ^ипатріарси-тѣ завидѣхъ Іосифъ, и продадохъ го въ Египетъ; ^и Богъ обаче 10 бѣше съ него, И избави го отъ всички-тѣ му бѣды, и даде му благодать и мудростъ прѣдъ Фараона, царя Египетскаго които го постави управителъ надъ Египетъ и 11 надъ всичкъ си домъ. И ^идойде гладъ надъ всичк-тѣ земѣ Египетск и Ханаанск, и скърбъ голѣма; и отци-тѣ наши 12 не намѣруваха прѣхранж. А Іаковъ като ^ичу че има жито въ Египетъ, ис- 13 прати първый пажъ отци-тѣ наши: И ^ина вторый пажъ познанъ бы Іосифъ на братія-та си, и извѣстенъ станж Іосифовъ-тѣ 14 родъ Фараону. И ^ипроводи Іосифъ та при- 15 зва башъ си Іакова, и ^ивсичко-то си сродство, седмдесетъ и петъ души. ^и И

^и Дан. 9; 26.^и —^а Гл. 22; 1.^б Быт. 12; 1.^в Быт. 11; 31. 12; 4. 5.^г Быт. 12; 7. 13; 15. 15; 3,^ж 18. 17; 8. 26; 3.^з Быт. 15; 13. 16.^и Исх. 12; 40. Гл. 3; 17.^и Исх. 3; 12.^и Быт. 17; 9. 10; 11.^и Быт. 21; 2, 3, 4.^и Быт. 25; 26.^и Быт. 29; 31 и др. 30; 5 и др. 35; 18, 23.^а Быт. 37; 4, 11, 28. Псал.^б 105; 17.^в Быт. 39; 2, 21, 23.^г Быт. 41; 37. 42; 6.^ж Быт. 41; 54.^з Быт. 42; 1.^и Быт. 45; 4, 16.^и Быт. 45; 9, 27.^и Быт. 46; 27. Втор. 10; 22.^и Быт. 46; 5.